

reciclabil

M Horlaci

nu știu nimic despre mine
ochii caută trup și mâinile caută sens
atunci când modelează albastrul
gândul transmite privirii un eres
pipăit de mulțime
rotunjit în minți iscusite
trage după sine oglinda
străinul scârbit
sculptează lutul rămas
după marea implozie
atingem spărtura din zid
cât de mult aer să fim?
dacă ne respirăm existența?
copilul cu sapca întoarsă
ne privește cum învârtim
plictisiți
pălăriile pe degete
dinții se macină între ei
fără să lase urme de sânge
decolorat înspre margini
cerul se face sul
reciclat
naște o nouă copertă